
Oslavy 100 let od narození prof. MUDr. et MVDr. Jana Šuly, DrSc.

Oslavy 100 let od narození prof. MUDr. et MVDr. Jana Šuly, DrSc.

Projev prorektora pro vnější vztahy doc. PhDr. Michala Šobra, CSc.
Spectabiles, honorabiles, cives academici - vážené dámy a pánové

Dovolte, abych jménem Jeho Magnificence rektora Univerzity Karlovy vyjádřil poděkování za to, že se mohu zúčastnit dnešního slavnostního setkání u příležitosti 100. výročí narození emeritního přednosty Ústavu biochemie a experimentální onkologie a spoluzakladatele oboru experimentální onkologie, pana profesora Šuly.

A také bych rád poděkoval všem organizátorům, kteří si našli čas i energii toto setkání připravit - všem, kteří nezapomněli. Do jisté míry to měli usnadněné tím, že jsou lidé, na které prostě nelze zapomenout. Řekl bych to tak, že jsou lidé, kteří tu s námi byli a jsou. Jsou lidé, kteří zůstávají! A to nejen v naší práci, ale především v našich myslích, v našich srdcích, v našich vzpomínkách.

A přestože jsem neměl tu čest a potěšení se s panem profesorem osobně setkat, jsem na základě všeho, co jsem se o něm dočetl a co jsem o něm vyslechl přesvědčen, že právě on zcela nepochybně patří mezi tyto vzácné bytosti – mezi lidi, kteří neodcházejí, i když už nejsou mezi námi. Kteří nám tu zanechali nezapomenutelné a neopomenutelné stopy, poselství, které nás stále vnitřně oslovuje, kterému stále pozorně nasloucháme, ke kterému bychom i za nás rádi něco dodali.

Jsem přesvědčen o tom, že právě taková setkání jsou v dnešní hektické době povrchních vztahů, bulvárních informací a pragmatických kontextů nejen potřebná a smysluplná – ale i svým způsobem očistná a inspirativní. Neboť vzpomínka přece nemusí být jenom ohlednutím, ale také pohledem kupředu - a také jistou odpovědí na to, proč se tato univerzita jmenuje Karlova, tato síň nese jméno Coriových a proč jsme se tu sešli, abychom si připomenuli nedožitě narozeniny pana profesora Šuly.

A tak je symptomatické, že tady stojím vedle pana doc. Matouše, který je nejen současným přednostou Ústavu biochemie a experimentální onkologie 1. LF, ale nikdy nepřestane být také posledním nejmladším asistentem pana profesora. A je symbolické, že mezi vámi tu dnes určitě jsou mladí, ale zdaleka ne poslední, asistenti a doktorandi pana doc. Matouše, kteří jsou zárukou téhle intelektuální a tvůrčí continuity, na jejímž počátku stál v tomto oboru pan profesor Šula, jenž jejich i naše snažení odněkud sleduje se zaujetím, laskavým pochopením, noblesou a šarmem, které mu byly vlastní. Jsou lidé, kteří tu s námi byli a jsou. Jsou lidé, kteří zůstávají! Tak jako vy, pane profesore, který jste tu pořád v nás a s námi. Jako ten, který byl nejen ctěn a respektován – ale především milován....